

Kovács-Krassói Anikó (2025). „A régi város” új szerepei. A dániai Den Gamle By skanzen múzeumandragógiai lehetőségei

Közösségi Kapcsolódások 5 (1-2), 252–261.

ISSN 2786-3484 (Online)

<https://doi.org/10.14232/kapocs.2025.1-2.252-261>

KOVÁCS-KRASSÓI ANIKÓ

Szegedi Tudományegyetem – Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

Szegedi Móra Ferenc Múzeum

ORCID: [0009-0006-5310-5975](https://orcid.org/0009-0006-5310-5975)

„A régi város” új szerepei. A dániai Den Gamle By skanzen múzeumandragógiai lehetőségei

Absztrakt

Tudták, hogy egy viking-lakta házban élni egészségtelenebb volt, mint napjainkban láncdohányosnak lenni New Yorkban? És tudják, hogy milyen környezetben élt egy grönlandi egyetemista a közelmúltban Aarhusban? S legfőképpen: mi indokolja mindezek tudományos igényű bemutatását egy múzeumi térben? Többek között ezekre a kérdésekre is választ lehet kapni „a régi városban.”

A dániai Aarhusban működő Den Gamle By skanzen a skandináv múzeumi modell kiemelt jelentőségű intézménye, amely egyszerre mutatja be a vikingkor sajátosságait és a közelmúlt társadalmi problémáit. A szerző 2025 augusztusában Pannónia kutatási ösztöndíj keretében végzett megfigyeléseire alapozva elemzi a dán szabadtéri múzeum működését és múzeumandragógiai gyakorlatát. A tanulmány egy rövid múzeumelméleti keretezés után áttekinti a dán múzeumi szektor legfontosabb célkitűzéseit, majd felvázolja a skanzenmozgalom kialakulásának első állomásait. Ezt követően bemutatja a Den Gamle By működését, különös tekintettel azokra a kezdeményezésekre, melyek a látogatók aktív bevonását célozzák meg, s melyek meghatározzák a múzeum élményalapú, reflexív és társadalmi érzékenységet támogató működését.

Kulcsszavak: múzeumandragógia, skandináv múzeumi modell, élő történelem, jó gyakorlat

Abstract - The new roles of „the old town.” Museumandragogical opportunities of the Den Gamle By open-air museum in Denmark

Did you know that living in a Viking-inhabited house was more unhealthy than being a chain smoker in contemporary New York? And do you know what kind of environment a Greenlandic university student recently lived in in Aarhus? Most importantly, what justifies the scientific presentation of all these issues within a museum space? These are among the questions that visitors may find answers to in „the old town.”

Den Gamle By skanzen in Aarhus, Denmark, is a prominent institution in the Scandinavian museum model, presenting both the characteristics of the Viking age and the social problems of the recent past. Based on the author's observations made in August 2025 as part of a Pannonia research scholarship, the study analyzes the operation and museum andragogy practices of Denmark's open-air museum. After a brief overview of museum theory, the study reviews the most important objectives of the Danish museum sector and outlines the first stages of the development of the open-air museum movement. It then presents the operation of Den Gamle By, with particular emphasis on initiatives aimed at actively involving visitors, which define the museum's experience-based, reflective, and socially sensitive operation.

Keywords: museum andragogy, scandinavian museum model, living history, good practice

Múzeumok identitáskeresésben

A 21. század múzeumi folyamatosan keresik az identitásukat. Figyelnek a régi funkciókra, miközben újragondolják szerepüket az adott társadalmi folyamatok megértésében. A múzeum a tekintélyelvű tudásátadás helyett egy reflexiós tér kíván lenni, ahol a tudás feldolgozható, megvitatható, ahol nem az igazságok bemutatása, hanem a sokféleségről való közös gondolkodás a cél.

A múzeumok nem csupán a kulturális örökség megőrzésének és bemutatásának helyszínei, hanem aktív szereplői a **tudásmegosztás és a felnőttkori tanulás** folyamatainak is. Ennek a szemléletváltásnak köszönhetően a múzeumok olyan tudásközpontokká válnak, ahol a látogatók – az élethosszig tartó tanulás részeként – saját érdeklődésüknek megfelelően tanulhatnak.

A múzeumandragógiai megközelítés szerint a múzeumokban folyó tanulás nem egyirányú ismeretátadás, hanem **kölcsönös tudáscsere-folyamat**, amelyben a múzeum és a látogató – illetve tágabban értelmezve a múzeum és a társadalom – **partnerként van jelen**. A művészeti természettudományi vagy épp szociológiai ismeretek átadása így **közösségi együttműködésként** jelenik meg – ez kiemelten jellemző a dán skanzen működésére, sőt, egyes részeinek létrehozására is (Lundgaard, 2013).

Múzeumi szerepvállalás dán módra

Dániában az állami tulajdonban lévő múzeumoknak – a törvényi szabályozás értelmében – öt funkciónak kell eleget tenniük: gyűjtés, nyilvántartás, megőrzés, kutatás és oktatás. A Danish Agency for Culture¹ célja, hogy megteremtse azokat a keretfeltételeket, amelyek lehetővé teszik a múzeumok számára, hogy olyan eszközöket kaphassanak a tudásátadásban,

¹ Az IFACCA „International Federation of Arts Councils and Culture Agencies” tagja. Célkitűzésük, hogy a művészetet és kultúrát mindenki számára elérhetővé tegyék, illetve az erről való kommunikációt felerősítsék (<https://ifacca.org>).

amelyek révén a múzeumok nyitott tanulási terekként működhetnek. A múzeumok szerepe folyamatos átalakuláson megy keresztül, amely szorosan összefügg a tágabb társadalmi változások dinamikájával. Napjainkban alapvető elvárás a múzeumoktól, hogy újragondolják kiállítási gyakorlatukat, hogy jelen legyenek a lehető legkülönbözőbb platformokon, s hogy szakmai munkájukat folyamatosan fejlesztve a lehető legszélesebb közönség számára naprakész tudást biztosítsanak. A múzeumok tehát olyan társadalmi terek is, ahol innovatív kezdeményezések születhetnek arról, hogy hol és hogyan történjen a tudásmegosztás, valamint milyen lehetőségei vannak a kreativitásnak.²

Rövid skanzentörténet

A Den Gamle By, azaz „a régi város” Aarhus³ ikonikus szabadtéri múzeuma elsőként nyitotta meg kapuit Dániában az 1914-es évben.⁴ Svédországi „elődjé,” a Stockholm Skansen 1891 óta fogadja látogatóit, mely a világ első szabadtéri múzeumaként inspiráló minta valamennyi néprajzi jellegű szabadtéri múzeumi kezdeményezésben, ugyanakkor nagy mérföldkő a muzeológia történetében. Egy évvel később szintén Svédországban, Lund városában nyílt meg a Kulturen, mely nem csak az ország, hanem a világ második szabadtéri múzeuma lett. Az ún. skandináv modell következő intézménye a norvégiai Norsk Folkemuseum, mely Oslóban nyílt meg két évvel később, 1894-ben. Mindhárom múzeum főként a népi kultúra mindennapi életét, építészetét és használati tárgyait mutatta be. Dánia következett a szabadtéri múzeumalapítás sorában, előbb a koppenhágai, majd az aarhusi múzeummal. Skandináv országokon kívül a skanzen típusú múzeumok elsőként Hollandiában, majd Európán kívül az Amerikai Egyesült Államokbeli Virginiában, a Colonial Williamsburg 1925-ös megnyitásával jelentek meg. A második világháborút követően újabb és újabb területeken nyíltak szabadtéri múzeumok, például Japánban és Ausztráliában is (Ravn 2025).

„A régi város”

Az aarhusi Den Gamle By skanzen létrehozásának célja egy városi múzeum megvalósítása volt, elődei ugyanis elsősorban néprajzi témákat helyeztek a középpontba. A múzeumalapító Peter Holm (idézi Mathiasen 2017:18) szerint „nem kevesebbet kívántunk, mint egy emlékművet állítani a városi kultúrának.” Az élményközpontú skanzen az évtizedek során 80 – Dánia különböző részeiből származó és újjáépített – épületegyüttesre bővült, mely 26 különböző település épületeit mutatja be, 10 kerttel és egy impozáns parkkal. A dán múzeumi törvénynek megfelelően a Den Gamle By kiemelkedő gyűjteménnyel rendelkező múzeum, amely átfogó, nemzeti gyűjteményeket és különféle műtárgyakból álló kiállításokat is magában foglal.

² <https://ifacca.org/news/2012/01/01/danish-agency-culture/>.

³ Aarhus Dánia második legnagyobb városa, kulturális fővárosként is emlegetett egyetemi központ.

⁴Forrás: <https://gardenhistoryforum.org/wp-content/uploads/2024/12/Bulletin-for-tradgardshistorisk-forskning-nr-30-2017.pdf#page=19>.

Az aarhusi skanzen, hasonlóan a többi elsőgenerációs szabadtéri múzeumhoz, úttörőnek számított mind a témaválasztás, mind a közönséghez való viszonyulás tekintetében. Újdonságot jelentett, hogy a hétköznapi emberek mindennapi életére koncentrált, és hogy kifejezetten az „átlaglátogatókat” célozta meg. Bár ez a szemlélet a Den Gamle By esetében is jelen volt, az intézmény több szempontból eltért elődeitől. A városi múzeum kialakításának célkitűzésén túl az elmúlt évtizedek során négy további stratégiai irányt is meghatároztak. (1. sz. fénykép)

Elsőként is a múzeum célja a régi város „frissítése”, azaz Aarhus közelmúltjának bemutatása volt, ami a skanzen egyik meghatározó jellegzetessége lett. Másodszor fontosnak tartották inkluzív szociális programok bevezetését. Harmadszor a múzeum vállalta, hogy érzékeny és vitatott témákat is bemutat, például a Dániában élő külföldi munkavállalók helyzetét, szivárványcsaládokat, vagy egy grönlandi egyetemista Dániába kerülésének körülményeit. Végül pedig pénzügyi szempontokat figyelembe véve a múzeumot „kulturális vállalkozásként” kezelték (Lundgaard 2013).

Az első stratégiai cél, vagyis a közelmúlt történelmének bemutatására 2013-ban megkezdődött egy teljesen új városrész létrehozása⁵, amelynek fókuszában az 1970-es évek állnak. „A múzeumok az azonosulásról szólnak, s mindannyian szeretnénk újra találkozni saját életünkkel, saját történelmünkkel. Azt akarjuk, hogy valaki mondja meg nekünk, hogy mi is fontosak vagyunk, ugyanolyan fontosak, mint a kőkorszaki barlanglakók, vikingek vagy az 1800-as évek parasztjai”⁶ (Aaraas 2009). A cél azonban nem csak az volt, hogy olyan korszakra összpontosítsanak, amelyhez sok látogató személyes élményein keresztül tud kapcsolódni, hanem, hogy kiemeljék az 1974-es évet, mint a jóléti dán állam időszámításának kezdetét. A városrész magában foglalja a modern Dánia alapvető értékeit, bemutatja nyitottságát, a nemek közötti egyenlőség és a nem tekintélyelvű gondolkodás lenyomatát a hétköznapiakban. A projekt során az ország különböző városaiból több épületet is áttelepítettek, üzleteket, otthonokat, valamint komplett vállalkozásokat⁷ gyűjtöttek össze, hogy autentikus módon rendezzék be azokat.

A projekt hitelessége szempontjából rendkívül fontos volt, hogy a modern városrész létrehozásában a muzeológus szakemberek együttműködtek azokkal a városlakókkal, akik egykor az eredeti otthonokban, üzletekben és műhelyekben éltek és dolgoztak: így jöhetett létre motorkerékpár-szerelő,

⁵ A modern városrésznek csupán az első nagy egysége nyílt meg 2013-ban. A fejlesztés 2015–2016-ban folytatódott, majd 2021-re a bővítés egy új utcával vált teljessé, amely Aarhust 2014-es állapotában mutatja be.

⁶ Olev Aaraas előadásának részlete. Elhangzott az Európai Szabadtéri Múzeumok Szövetsége Nemzetközi Konferenciáján 2009-ben „Látogatóink legyenek fontos történelmi személyek” címmel (idézi Ravn 2025:139).

⁷ Szakértők és gyűjtők egyaránt részt vettek valamennyi részlet kidolgozásában, s így jött létre egy segédmotoroskerékpár-műhely, egy vízvezetékszerelő-műhely, valamint egy működő, 1970-es évekbeli telefonhálózat.

vízvezeték-szerelő-műhely vagy épp használtcikk-üzlet. Szintén különleges, de egyértelműen jellegzetes eszközöket mutat be egy korabeli fodrászüzlet vagy nőgyógyászati rendelő autentikus berendezése. Ez a fejlesztés jelentősen növelte a látogatók számát, s ennek következtében a skanzen bevételeit.

Az aarhusi szabadtéri múzeum több sajátosságot is magában hordoz, úgy építészeti megoldásokat, mint filozófiáját tekintve. A skanzen alapvetően nem nagy területen, de precíz tervezéssel minden négyzetméterét kihasználva, befogadható keretek között ad lehetőséget egy valódi időutazásra. Igazi kuriózum, hogy látogatási időben szabadtéri múzeumként funkcionál tárlatvezetésekkel, múzeumpedagógiai- és andragógiai programokkal, az élő történelem élményt nyújtó eszközeivel, gasztronómiai szolgáltatásokkal. Nyitvatartási időn túl azonban a skanzen területe a városkép részévé válik, Dánia „végigsétálható” az 1920-as évektől kezdve, 1960-as korhű kirakatokat nézegetve egészen a 2010-es évekig. „A régi város” így válik Aarhus jelenének szerves részévé. (2. sz. fénykép)

Múzeumandragógiai kezdeményezések az aarhusi skanzenben

A Den Gamle By modern kori városrészének egyik fontos helyszíne az Emlékezet Háza, a háromszobás lakás, amelyet a demenciában szenvedő emberek számára alakítottak ki. Évente körülbelül 1500 demens vendég látogatja meg az Emlékezet Házát, jellemzően szociális munkások kíséretében, akik egynapos képzésen készülnek fel a fogadásukra. A foglalkozások tervezői szoros együttműködésben dolgoztak pszichológusokkal és idősgondozással foglalkozó közintézmények munkatársaival. A szervezett programok során „háziasszonyok” várják a látogatókat, bevonják őket egyszerű teendők elvégzésébe, illetve vendégül látják őket. Az eredmények olykor azonnaliak: azok az emberek, akik évek óta alig kapcsolódtak a környezetükhöz, hirtelen elkezdnek megynilni és kommunikálni (Ravn 2025).

Az aarhusi skanzen sajátossága az is, hogy a külföldi bevándorlók integrációs problémáira szintén felhívja a figyelmet. Elsőként egy Aarhusban élő szomáliai család otthonát láthatta a közönség, mely egy tipikus dán városnegyed szerves részét alkotta. A kiállítás a családanya közreműködésével, személyes tárgyainak bemutatásával és saját történetük megosztásával jött létre. A szomáliai lakás bemutatása (melyet holland és norvég mintára alakítottak ki) mindössze három évig volt látható, s rendkívül pozitív fogadtatásban részesült (Ravn, 2025). Az 1970-es évek migrációs helyzete reprezentálásának máig látogatható része lett hat török bevándorló otthona. A kiállítás több szempontból is izgalmas: egyrészt tanulságos azzal szembesülni, ahogyan egy család férfitagjai törekszenek otthonos közeget kialakítani a saját lakóhelyüktől távol, másrészt abba betekintést nyerni, hogy a lakás valamennyi kreatív és praktikus háztartási részlete egyben saját kultúrájuk hű lenyomata. Audiovizuális eszközök és hagyományos családi fotók révén a férfisorsok

Grönland viszonya Dániához – különösen az 1979-es autonómmá válásáig – vitatott, ellentmondásos s olyan kérdésekkel foglalkozik, melyek megválaszolása meghaladja jelen írás kereteit. A grönlandi egyetemista otthona és története megrázó részleteket oszt meg arról, hogy lakója miként került Dániába saját családjától és otthonából elszakítva.⁸ Az egykoron Aarhusba költöztetett lány lakásának intenzív hatását az audiovizuális eszközön megosztott történetmesélés erősíti.

„Bolondnak és professzornak egyaránt szól.”

Egy ismeretlen dán mecénás szerint a múzeum bolondnak és professzornak egyaránt szól (idézi Ravn 2013:47). Bár a megállapítás elsőre némiképp ironikusnak tűnhet, a látogatói felmérések valóban alátámasztják a közönség sokszínűségét: a külföldi turisták mellett a Den Gamle By vendégköre jól tükrözi a dán társadalom összetételét. A kutatások kiegyensúlyozott látogatói profilt mutatnak, amelyben egyaránt jelen vannak az egyéni – a hagyományos és az interaktív kiállításokat kedvelő – látogatók, valamint a felnőtt és iskolai csoportok. Mindez annak ellenére igaz, hogy az aarhusi skanzent a legmagasabb árkatóriájú dán múzeumok között tartják számon.

Mint korábban már volt szó róla, a múzeumok feladatai közé tartozik – többek között – a gyűjtés, nyilvántartás, megőrzés, kutatás, de végső soron az számít, milyen élményt nyújtanak a látogatóknak. Peter Havn, a skanzen egykori igazgatója szerint a legfontosabb kérdések mégis a következők: Milyen élményeket, tudást adnak a múzeumok? Hogyan vonják magukra a figyelmet? Hogyan inspirálnak? Hatnak-e, s ha igen, miként hatnak az érzelmekre?

A Den Gamle By megközelítése szerint a leghatékonyabb módszer a történelem „közvetlen eljuttatása” az emberekhez. Bár a skanzen minden programját és kiállítását alapos kutatások alapozzák meg, elsődleges céljuk nem a tudományos részletek bemutatása, hanem a tartalom közérthető és befogadható formában történő közvetítése. Az aarhusi szabadtéri múzeum törekvése, hogy minél szélesebb közönséget szólítson meg, beleértve azokat is, akik ritkán látogatnak múzeumba, illetve akik elitista, vagy épp unalmas helyként tartják számon. A kitűzött célok megvalósítása jelentős kihívásokkal jár, innovatív szemléletet és kreatív megoldásokat igényel. A skanzen mindezek érdekében három fő stratégiai irányt határozott meg: a történetmesélés módszereinek megújítását, a „Den Gamle By-márka” fejlesztését, valamint a látogatói felméréseknek, és azok elemzésének intenzívebbé tételét. Jelen munka szempontjából elsősorban a történetmesélés különböző formáinak fejlesztése

⁸ Az 1970-es években grönlandi fiatalokat költöztettek Dániába azzal a céllal, hogy beilleszkedjenek a dán társadalomba. A döntés a szülők tájékoztatása vagy beleegyezése nélkül született, és a program elsődleges célja a gyermekek dán államba való integrálása volt (Christensen & Heinrich 2016).

bír jelentőséggel, ideértve az élő történelem alkalmazása, a különböző események és időszaki kiállítások szervezése, a közelmúlt történetének bemutatása, valamint az eltérő célcsoportok hatékony elérése (Havn 2025).

„Ízleld meg, szimatolj bele, és próbáld ki a történelmet!”

2001 óta működik a fenti fantázianévre hallgató programsorozat a dán skanzenben. Kezdetben csak a látvány részeként öltöztek be a munkatársak és önkéntesek korhű jelmezekbe, s nem az általuk megjelenített szereplők „hangján” és nevében szólították meg a látogatókat. Fokozatosan vették át az élő történelem (vagyis *living history*) módszereit, s mára önálló műfajként funkcionál. Az eredetileg Amerikából, Massachusetts államból származó módszer lényege, hogy a múlt eseményeit eljátssza, a szabadtéri múzeumok területén valóságos történelmi vagy fiktív személyek bukkanhatnak elő bármikor korhű öltözetben és eszközökkel (Szabó 2010). Az aarhusi skanzenben a múzeumi kiállítás nem ér véget a házak, lakások áttetsző fallal elzárt enteriőrjeivel, interpretációs módszerének központi eleme az élő történelem: a szabadtéri múzeumban a munkatársak és az önkéntesek egyes szám első személyben jelenítik meg a történelmi szereplőket. A műhelyekben valódi iparosok dolgoznak, az órasműhelyben egy idősebb órasmester szereli a szerkezeteket, máshol kőművesek, ácsok és karbantartók végzik mindennapi tevékenységüket. A látogatók akár szerelmi háromszög tanúivá válhatnak: egy kétségbeesett feleség segítségére siethetnek férje hűtlenségének felderítésében. Ezek a helyzetek a demonstrációt nem pusztán játékká, hanem valóban élettel telivé teszik, amelyben a látogatók aktív részvétele kiemelt szerepet kap. (3. számú fénykép)

Az élő történelem módszereit alkalmazó történetmesélés kezdetben nagy ellenállást váltott ki a múzeumi szakemberek körében, egyes vélemények szerint ez alapvetően a múzeum disneyfikálódását⁹ idézte elő (Ravn 2013). A kezdeti ellenállást követően a módszer mára egyre elterjedtebb egész Dániában.

(Szubjektív) záró gondolatok

Meghatározó és magával ragadó élmény volt „a régi város” utcáin végigsétálni. A Den Gamle By terei, házai, lakásai nem pusztán kiállítási elemek voltak – az egykori lakók emlékei történetekké váltak és helyet követeltek bennem. Ismét megbizonyosodhattam, hogy a történelem nem távoli, befejezett dolog, hanem folyamatos párbeszéd, amelyben mindannyian részt veszünk. A dán skanzen ebben a diskurzusban nyitott, emberi hangot kínál: mesél, kérdez, provokál, meghat, s gyakran felkavar. És miközben történeteket idéz fel különböző korokból, mégis arra tanít, hogy a múzeum végső soron mi magunk vagyunk – a saját meglévő, alakulófélben lévő vagy folyamatosan újraírt – történeteinkkel. A skanzen tere nemcsak kutatási

⁹A disneyfikáció fogalma Bryman (2004) nevéhez fűződik. Egy helyszín, esemény vagy termék Walt Disney vidámparkjainak sterilizált és kereskedelmi képére történő átfarmálásáról szól (Mészáros, 2023).

helyszíneként szolgált, hanem egyfajta belső utazássá is vált számomra – amelyben még az önkéntesek által főzött kézműves sör is a résztvevő megfigyelés eszközének bizonyult. (4. számú fénykép)

Felhasznált irodalom

Christensen, J. & Heinrich, J. (2016). In conversation: Shifting Narratives of Colonialism through Reconciliation in Greenland and Canada. (38–48)

https://rucforsk.ruc.dk/ws/portalfiles/portal/59281234/4_Christensen_and_Heinrich_final.pdf. (2025. 11. 28.)

IFACCA: International Federation of Arts Councils and Culture Agencies.
<https://ifacca.org> (2025. 11. 28.)

Lundgaard, I.B. (2013). Learning Museums and Active Citizenship. In *Museums. Social Learning Spaces and Knowledge Producing Processes*. (8–18)
https://slks.dk/fileadmin/user_upload/dokumenter/KS/institutioner/museer/Museumsdrift/museums.pdf (2025.11.21.)

Mathiassen, T.E. (2017). Den Gamle By From houses scattered in a park to an urban setting with gardens. In. *Bulletin. The open-air museum in theory and practice*. (17–19)
<https://gardenhistoryforum.org/wp-content/uploads/2024/12/Bulletin-for-tradgardshistorisk-forskning-nr-30-2017.pdf#page=19> (2025.11.28)

Mészáros B. (2023). Az információkerülés szerepe a sötét turizmus kínálati oldalának etikus döntéshozatalában. *Turisztikai és Vidékfejlesztési Tanulmányok*. 8. évf. 2. sz. (67–81)
https://epa.oszk.hu/03400/03460/00030/pdf/EPA03460_turisztika_2023_02_067-081.pdf. (2025. 11. 28.)

Ravn, T.B. (2013). A Museum for the fool and the professor. *Museums. Social Learning Spaces and Knowledge Producing Processes*. (46–61)
https://slks.dk/fileadmin/user_upload/dokumenter/KS/institutioner/museer/Museumsdrift/museums.pdf. (2025.11.21.)

Ravn, T.B. (2025). Into the history in open-air museums. In McColl, M. Brown, P. Delaney, M. Borromäus Murr, K. & Zipsane H. *The Routledge Handbook of Museum and Heritage Education*. (137–151) Oxford: Taylor & Francis Group.

Szabó Zs. (2010). A népi kultúra színrevitele a szabadtéri múzeumokban. Hagyomány, örökség és skanzen. In. Bereczki I. & Cseri M. *Ház és ember, A Szabadtéri Néprajzi Múzeum évkönyve 22*. Szentendre, Szabadtéri Néprajzi Múzeum. https://library.hungaricana.hu/hu/view/ORSZ_SKAN_He_22/?pg=4&layout=s. (2025. 11. 28.)

Mellékletek:

1. sz. fénykép: A Den Gamle By reklámfelülete. A szerző saját felvétele (2025)

2. sz. fénykép: Utcarészlet az 1960-as évek Dániájából. A szerző saját felvétele (2025)

3. sz. fénykép: „Pillanatkép” Aarhusból. A szerző saját felvétele (2025)

4. sz. fénykép: Önkéntesek által főzött és kínált kézműves sör a skanzenben.
A szerző saját felvétele (2025)